

Arrest

nr. 326 000 van 30 april 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. ANDRIEN
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 5 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 31 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 februari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN *loco* advocaat D. ANDRIEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 15 december 2021 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 24 december 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 25 januari 2022 nam de Dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker minderjarig was omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij een minimumleeftijd had van 23 jaar.

1.3. Op 31 oktober 2024 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 5 november 2024 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 24/12/2021
Overdracht CGVS: 20/04/2022

U werd op 13 mei 2024 op het Commissariaat-generaal gehoord van 13.37 uur tot 17.05 uur, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, Meester France LAURENT, loco Meester Dominique ANDRIEN, was tijdens de volledige duur van het persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de clan Gardere subclan Galje'el te behoren. U verklaart geboren te zijn op [...] mei 2005 in het dorp Jimbiley, gelegen in het district Jalalaqsi in de provincie Hiraan in Somalië. U hebt van uw geboorte tot kort voor uw vertrek uit Somalië in Jimbiley gewoond. U bent soennitisch moslim. U bent niet naar school geweest, u ging sinds u 10 jaar oud was tot aan uw vertrek uit Somalië naar de Koranschool. In uw dorp had Al-Shabaab de controle.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming voert u de volgende feiten aan.

In de maand augustus van 2021 was u op een donderdagochtend in de Koranschool samen met uw klasgenoten. Er kwamen 3 mannen binnen. Een van hen begroette jullie als A.B. en vroeg jullie om op te staan. Vervolgens vroeg hij jullie leeftijden. Uw klasgenoten jonger dan 15 jaar mochten naar huis, u en zes andere waren ouder en moesten blijven. Vervolgens zei de man dat jullie vanaf dan leden van Al-Shabaab waren en eiste dat jullie jihad zouden voeren tegen de ongelovigen die in jullie land zijn, degenen die weigeren zouden gedood worden. De mannen lieten jullie naar huis gaan en droegen jullie op om de volgende dag aanwezig te zijn in de moskee voor het vrijdaggebed. Van daar zouden Al-Shabaab-leden jullie meenemen naar hun basis waar jullie verdere informatie en trainingen zouden krijgen. Ze droegen jullie op om niemand te vertellen over het bezoek aan de Koranschool en jullie afspraak. U bent vervolgens naar huis gegaan waar u uw moeder inlichtte over deze gebeurtenissen. Zij heeft u opgedragen om binnenshuis te blijven terwijl zij naar uw vader ging om hem in te lichten. Uw vader heeft daarop zijn winkel gesloten en is naar huis gekomen. Hij vroeg u wat er gebeurd was en u hebt hem nogmaals bovenstaande gebeurtenissen uitgelegd. Vervolgens keerde hij terug naar zijn winkel en kwam 's avonds terug naar huis. Hij vertelde u dat u uw dorp moest ontvluchten omdat u anders zal worden meegenomen door Al-Shabaab. Uw vader had in de tussentijd een chauffeur gevonden die u de volgende ochtend om 8 uur ophaalde aan de buitenwijk van uw dorp, en u naar Mogadishu zou brengen, waar uw grootmoeder woonde. U kwam op 29 augustus 2021 aan in Mogadishu en verbleef er tot 17 september 2021. De chauffeur bracht u en uw grootmoeder in contact met een smokkelaar die uw volledige reis tot in België organiseerde.

U verliet Somalië op 17 september 2021. U reisde via Turkije naar Griekenland waar u twee maanden verbleef. Daarna reisde u via Spanje naar België. Op 15 december 2021 werd u tegengehouden op de luchthaven van Charleroi en gecontroleerd door de luchthavenpolitie. Zij stelden vast dat u met een valse Zweedse identiteitskaart op naam van N.(...) A.(...) reisde. Op 24 december 2021 diende een verzoek in om internationale bescherming.

Bij een terugkeer naar Somalië vreest u gedood te worden door Al-Shabaab.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Omwille van de volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn:

1. Betreffende uw leeftijd: er moet worden gesteld dat overeenkomstig de beslissing van de dienst Voogdij van 14 januari 2022 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de

artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoont dat u op het ogenblik van het onderzoek d.d. 14 januari 2022 reeds meer dan 18 jaar was, u niet kan worden beschouwd als minderjarige. Het besluit van de test luidt als volgt: 'We kunnen met een redelijke wetenschappelijke zekerheid besluiten dat O. R. R. op datum van 14-01-2022 een leeftijd heeft van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 23.0 jaar een minimumleeftijd is. Waarschijnlijk ligt deze nog hoger.' De vaststelling dat u zich meermaals onterecht als minderjarige voordoet (registratie 24/10/2022; CGVS notities van het persoonlijk onderhoud (verder NPO), pp. 4-5, 7, 16), ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. U heeft de verplichting om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus dat u zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van een verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. De vaststelling dat u valse verklaringen heeft afgelegd over uw werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van uw nood aan internationale bescherming, is nefast voor uw algehele geloofwaardigheid. Daarnaast ondermijnt deze verklaring de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen.

2. Uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS komen op verschillende punten niet overeen met uw eerdere verklaringen tijdens de registratie van uw verzoek om internationale bescherming en bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ):

2.1 Bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming verklaart u dat uw vader overleed op 3 september 2021 (Registratie, 24 december 2021, p. 2). Bij de DVZ verklaart u hetzelfde (Verklaring DVZ, vraag 13A) en zegt u dat uw vader werd gedood nadat u op 29 augustus 2021 was toegekomen in Mogadishu. Hij was samen met enkele ouders naar Al-Shabaab gegaan en werd samen die ouders gedood (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Echter verandert u uw verklaringen volledig tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS. Daar verklaart u namelijk dat Al-Shabaab naar uw huis is gekomen op de dag van de door u gemiste afspraak tijdens het vrijdaggebed, dat ze uw vader hebben gedood en dat zijn lichaam de volgende ochtend werd gevonden. Uw grootmoeder die in Mogadishu verbleef, werd hierover ingelicht toen u zelf nog onderweg was naar Mogadishu. Wanneer u op 29 augustus 2021 daar toekwam, vertelde uw grootmoeder dat uw vader gedood was (NPO, pp. 17-18). Pas wanneer er u naar die andere ouders wordt gevraagd bevestigd u dat deze tegelijkertijd met uw vader werden gedood (NPO, p. 17). Volgens uw verklaringen zou het moment dat uw vader gedood werd bij de DVZ verkeerd genoteerd zijn. U zou dit pas achteraf bij uw advocaat opgemerkt hebben (NPO, p. 4). Dit is een blote bewering, u heeft immers de verklaring ondertekend ter goedkeuring.

2.2 Bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming verklaart u school te hebben gelopen tothet 3de middelbaar (Registratie, 24 december 2021). Echter verklaart u bij de DVZ en tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u in Somalië nooit naar school bent geweest, enkel naar de Koranschool (Verklaring DVZ, vraag 11; NPO, p. 6). Geconfronteerd met uw eerdere verklaring zegt u tweemaal dat u nooit hebt beweerd naar school te zijn geweest (NPO, p. 6).

3. Uw verklaringen over de rekrutering door Al-Shabaab zijn stereotiep, algemeen, niet aannemelijk, noch stroken ze met beschikbare informatie:

3.1 Er moet vastgesteld worden dat u de geschetste gedwongen rekrutering niet aannemelijk maakt. Hoewel het CGVS niet ontkent dat Al-Shabaab mensen onder dwang rekruteert, is dit niet de gebruikelijke rekruteringsstrategie. Al-Shabaab geeft namelijk de voorkeur aan rekrutering via sociale druk van de familie of clan, propaganda, indoctrinatie en financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering.

Bovendien is er in geval van rekrutering door Al-Shabaab meestal sprake van een geleidelijk proces, dan van een gedwongen rekrutering. Rekrutering onder dwang gebeurt vaak in bepaalde omstandigheden (bv. wanneer er een gebrek is aan strijders) en vooral in gebieden die volledig gecontroleerd worden door Al-Shabaab. Hierbij vormen adolescenten de belangrijkste doelgroep (zie informatie administratieve dossier).

3.2 U verklaart dat u vanaf uw 10 jaar tot aan uw vertrek uit Somalië, toen u volgens uw verklaringen 16 jaarwas, naar de Koranschool ging (NPO, pp. 6-7). U zegt dat Al-Shabaab-leden naar uw Koranschool zijn gekomen en daar alle leerlingen boven de 15 jaar, waaronder uzelf, gedwongen hebben gerekruteerd (NPO, p. 14). Wanneer u gevraagd wordt welke leeftijden uw medeleerlingen op de Koranschool hadden, antwoordt u dat ze 11 of 12 jaar of ouder waren, tot 17 à 18 jaar (NPO, pp. 15-16). Echter was u volgens de vastgestelde leeftijd reeds ouder dan 20 jaar op het moment van uw vermeende rekrutering (zie punt 1). Hiermee geconfronteerd zegt u dat u die leeftijd niet gelooft en herhaalt u dat u toen 16 jaar was (NPO, p.

16). Niettemin strookt de context van uw vermeende gedwongen rekrutering, namelijk dat u als 16-jarige op de Koranschool werd gerekruteerd door Al-Shabaab, niet met de conclusie van de leeftijdstest. Bijgevolg ondermijnen uw bedrieglijke verklaringen over uw leeftijd ook de geloofwaardigheid van uw volledige asielaanvraag. Simpelweg herhalen dat u toen wel degelijk 16 jaar was, is geen dienstig verweer.

3.3 U stelt dat volgens Al-Shabaab iedereen mee moet strijden met hen vanaf de volwassenheid bereiken, hetgeen volgens uw verklaring bij een leeftijd van 15 jaar is (NPO, pp. 16-17). U zegt dat er bij u op de Koranschool leerlingen waren tussen ongeveer 11 en 18 jaar (NPO, pp. 15-16). Gevraagd hoe Al-Shabaab leden in uw dorp rekruteerde, antwoordt u dat dat ofwel via de Koranschool ofwel op straat gebeurt. Evenwel verklaart u dat Al-Shabaab uw Koranschool nooit heeft bezocht voorgaand aan uw gedwongen rekrutering (NPO, p. 16). Het is onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab, die volgens u de controle had over Jimbiley, iedereen opdraagt om hen te vervoegen vanaf ze de leeftijd van 15 jaar hebben bereikt, maar dat ze nooit eerder naar uw Koranschool kwamen om mensen te rekruteren.

3.4 Het is niet geloofwaardig dat de Al-Shabaab-leden u en 6 medeleerlingen van de Koranschool eerst inlichten over jullie aanstaande rekrutering van de volgende dag. Het is opmerkelijk dat Al-Shabaab u en uw mede-rekruten een namiddag en avond vrijlaten en naar huis laten gaan om jullie pas de volgende ochtend mee te nemen voor een trainingscursus (NPO, p. 14). Er zou verwacht worden dat indien Al-Shabaab jullie effectief wilde rekruteren, jullie geen kans zouden krijgen om op de vlucht te slaan, hetgeen u heeft gedaan.

4. Uw verklaringen over uw familie zijn vaag en niet aannemelijk:

4.1 U legt vage en onsamenhangende verklaringen af over de woonplaats van uw grootmoeder. Aanvankelijk verklaart u dat uw vader afsprak met de chauffeur die u uit Jimbiley zou helpen vluchten, dat hij u naar uw grootmoeder zou brengen die in Mogadishu woont en dat zij hem zou betalen bij aankomst (NPO, p. 17). Echter verklaart u later dat uw moeder in het huis van uw grootmoeder woont, gelegen net buiten Jimbiley. Gevraagd of uw grootmoeder in Mogadishu of in Jimbiley woont, antwoordt u dat uw grootmoeder enkel in Jimbiley woont en niet in Mogadishu (NPO, p. 18). Ze zou slechts voor de behandeling van haar oog naar Mogadishu gaan maar daar niet verblijven (NPO, pp. 18-19).

4.2 U stelt dat u geen contact hebt gehad met uw moeder gedurende uw reis van Somalië naar België, u hebt haarpas gehoord nadat u hier was aangekomen. Het is merkwaardig dat uw moeder niet op de hoogte zou zijn van uw reis naar België aangezien ze volgens uw verklaringen bij uw grootmoeder in woont (NPO, p. 18). Onderweg naar België zou u echter enkel contact gehad hebben met uw grootmoeder en pas 6 maanden na uw aankomst in België zou u dan ook uw moeder gesproken hebben (NPO, p. 18).

4.3 Bijkomend is het zeer opmerkelijk dat u verklaart dat uw grootmoeder omwille van medische problemen aan haar oog vaak naar een ziekenhuis in Mogadishu reisde. U verklaart namelijk dat ze altijd alleen reist, zonder een mannelijk familielid dat haar vergezelt (NPO, pp. 17-18). U verklaart dat ze door een chauffeur van Jimbiley naar het ziekenhuis wordt gebracht. Gevraagd of vrouwen alleen mochten reizen van Al-Shabaab zegt u dat oude vrouwen dat wel mogen, dat uw grootvader lang geleden is overleden en uw grootmoeder niemand had om haar te vergezellen (NPO, p. 19). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat het in Al-Shabaab-gebied niet is toegestaan voor vrouwen om het huis te verlaten zonder een mannelijke begeleider, en dat ze niet vrij mogen omgaan met mannen in de publieke ruimte (zie informatie administratief dossier).

5. Tenslotte getuigt het feit dat u verschillende Europese landen doorkruiste, zoals Griekenland en Spanje, zonder er bescherming aan te vragen van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming. Bovendien maakte u hierbij gebruik van valse documenten (zie administratief dossier).

Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij zo snel mogelijk na aankomst in Europa een asielaanvraag indient. Dat u naliet dit te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uw hoofd en vormt overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

Op het einde van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS haalde uw advocaat Meester Laurent aan dat het mogelijks verwarrend is voor u om vragen te beantwoorden van twee personen doorheen het interview (NPO, p. 23). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt echter niet dat u omwille hiervan verhinderd was om volwaardige verklaringen af te leggen. U verklaart op het einde van het persoonlijk onderhoud bovendien dat u alle vragen goed hebt begrepen (NPO, p. 23). Er kan dus worden geconcludeerd dat u alle elementen van uw asielaanvraag op dienstige wijze hebt kunnen toelichten en kenbaar maken, zoals de wet dit voorschrijft.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR *International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia* van september 2022, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html> of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: *Somalia* van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: *Somalia Security Situation* van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EUAA Country of Origin Information Query: *Somalia – Security situation update* van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: *Overzicht Veiligheidsincidenten* van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: *Somalia* wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: *Somalia* wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar

de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Hiraan te worden beoordeeld.

Hiraan wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Hiraan een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Hiraan is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

De regio Hiraan vormt samen met de regio Middle Shabelle de deelstaat Hirshabelle. Hiraan is één van de bolwerken van al-Shabaab. Al-Shabaab controleerde grote delen van de landelijke gebieden en belangrijke aanvoerroutes. Echter, sinds het begin van het militair offensief van de regeringstroepen en hun bondgenoten in de zomer van 2022 is de controle van al-Shabaab in beweging. Er vonden confrontaties plaats tussen al-Shabaabstrijders, het nationale leger en ATMIS. Het Somalische leger voerde ook operaties uit tegen al-Shabaab samen met lokale clanmilities (de Macawiisley). De regering zou eind september 2022 in een tijdspanne van drie weken de controle over 40 nederzettingen in de regio Hiraan herwonnen hebben, hoewel in oktober 2022 gemeld werd dat geen van hen grote steden waren en dat al-Shabaab sindsdien de controle over sommige van deze gebieden had herwonnen. Hiraan wordt tevens gekenmerkt door clanconflicten.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van december 2022 werd de bevolking van Hiraan geschat op 420.060 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 207 geweldsincidenten in de regio, waaronder vooral battles (104). Het betreffen voornamelijk aanvallen van al-Shabaab op de aanwezige nationale en internationale strijdkrachten, de regionale politie en clanmilities, militaire operaties van het Somalische leger, soms met de hulp van de Hawadle-clanmilities, tegen al-Shabaab en aanvallen van de Hawadleclan tegen al-Shabaab. ACLED tekent ook enkele gevallen op van gevechten tussen troepen van het nationale leger en interclangeweld. De 406 dodelijke slachtoffers zijn voornamelijk soldaten, politieagenten, clanmilitieleden en AS-strijders die omkomen tijdens militaire operaties of clanconflicten. ACLED noteert ook burgerdoden door dit geweld. In de categorie explosions/remotely violence telt ACLED 57 incidenten, waarbij al-Shabaab vooral aanvallen pleegt tegen nationale en internationale strijdkrachten, Hawadle-clanmilities en burgers. Al-Shabaab gebruikt hiervoor IED's, handgranaten, morteraanvallen, autobommen en voert vijf zelfmoordaanslagen uit. De overige incidenten zijn vooral operaties tegen al-Shabaab uitgevoerd door het nationale leger, luchtaanvallen door het US AFRICOM en het Turkse leger in Somalië (TURKSOM). Er worden 95 burgerdoden geregistreerd voor dit type van geweld, vooral door de zelfmoordaanslagen van al-Shabaab. Bij incidenten van gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) noteert ACLED 46 incidenten. Al-Shabaab is in 15 van de 46 incidenten de actor. De groepering ontvoert onder andere boeren en herders van de Hawadleclan als wraakactie en doodt burgers waaronder een koranleerling en zakenman. Daarnaast noteert ACLED 25 incidenten van clangeweld door verschillende clanmilities tegen burgers behorende tot andere clans. Bijna alle intern ontheemden die vluchtten omwille van overstromingen en in mindere mate omwille van droogte en conflict/onveiligheid, hervestigen zich binnen de regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Hiraan sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige

bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Hiraan in uw hoofdte mate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Hiraan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Hiraan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofdte omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen.

De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

"Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen."

Verzoeker wijst erop dat de leeftijdtests onbetrouwbaar zijn en een foutmarge hebben. Hij citeert uit verschillende bronnen die hierop wijzen.

Zoals verzoeker heeft uiteengezet, weet hij dat hij op [...] mei 2005 is geboren hetgeen hij constant heeft verklaard en gelooft hij niet in de leeftijd die uit de tests naar voren komt (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4, 5 en 16). Bij gebreke van documenten die zijn identiteit bewijzen, kan hij de beslissing van de Dienst Voogdij echter niet betwisten. Bovendien heeft hij zeer weinig contact met zijn familie (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7 en 9), zodat hij hen niet gemakkelijk om een bewijs van zijn identiteit kan vragen. Gezien de onbetrouwbaarheid van deze leeftijdtests heeft het Commissariaat-generaal (verder: CGVS) zich er ten onrechte op gebaseerd om zijn negatieve beslissing te motiveren en geoordeeld dat verzoeker valse verklaringen had afgelegd.

Ten eerste, met betrekking tot de grief van het CGVS dat verzoeker zijn verklaringen over de omstandigheden van het overlijden van zijn vader “*volledig*” zou hebben gewijzigd. In dit verband verklaarde verzoeker dat zijn interview bij de DVZ hem niet was voorgelezen, zodat hij alleen had kunnen controleren of alles klopte door het achteraf met zijn advocaat te herlezen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4).

Daarom maakte hij deze correctie aan het begin van zijn interview bij het CGVS. Het feit dat het CGVS aanvragers toestaat om correcties aan te brengen in hun verklaringen afgelegd tijdens het DVZ-interview toont aan dat fouten kunnen worden gemaakt tijdens dit eerste verhoor, wanneer de advocaten niet aanwezig zijn om te controleren of ze correct worden gemaakt. Verzoeker verwijten dat hij zijn verklaringen “*volledig*” verandert, is onrechtmatig en maakt de correcties aan het begin van het verhoor bij het CGVS zinloos.

Ten tweede, met betrekking tot het overlijden van zijn vader, is verzoeker (sinds zijn verhoor als NMBV) consequent geweest over de datum van die gebeurtenis, namelijk 3 september 2021. Hij is ook consequent geweest over het feit dat hij op 29 augustus 2021 in Mogadishu is aangekomen en over het feit dat hij na aankomst in Mogadishu van de dood van zijn vader heeft gehoord. Hij kan dus niet op hetzelfde verhoor verklaren dat zijn vader op 3 september is overleden, maar dat hij bij zijn aankomst in Mogadishu op 29 augustus (een datum voor het overlijden van zijn vader) van het overlijden van zijn vader heeft gehoord. Het CGVS is overdreven formeel en bij herlezing van verzoekers verklaringen blijkt dat zijn grootmoeder hem op de hoogte heeft gebracht van het overlijden van zijn vader na zijn aankomst in Mogadishu, maar niet op 29 augustus 2021, wat onmogelijk is aangezien zijn vader op 3 september 2021 is overleden.

Ten derde, met betrekking tot het feit dat hij tijdens het NMBV-interview zou hebben verklaard dat hij tot het derde middelbaar naar school was geweest, betwist verzoeker dit ten eerste en stelt hij dat hij heeft verklaard dat hij het 8e jaar van de Koranschool heeft gevolgd (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). In dat gesprek is niet vermeld dat hij naar de Koranschool is gegaan, waaruit blijkt dat de interviewer de klassieke school met de Koranschool heeft verward en heeft vermeld dat verzoeker naar het derde leerjaar van de middelbare school is gegaan en niet naar het achtste leerjaar van de Koranschool (dat overeenkomt met het derde leerjaar van de middelbare school).

Verzoeker kwam uit een gebied dat door Al-Shabaab wordt gecontroleerd, hij was een adolescent en hij werd gerekruteerd via de Koranschool. Een bron in het administratief dossier van het CGVS stelt expliciet dat de rekrutering via koranscholen gebeurt, vooral in gebieden waar de mensen lager opgeleid zijn. De bronnen van het CGVS verklaren dat Al-Shabaab erin slaagt jonge adolescenten via campagnes te overtuigen, in het bijzonder via koranscholen. Dit is precies wat verzoeker heeft uitgelegd en zijn relaas komt overeen met de bronnen die door het CGVS worden gebruikt. Verzoeker wil hieraan toevoegen dat hij tijdens zijn vrije relaas bij het CGVS details heeft gegeven, waaronder data, namen en een beschrijving van de aankomst van Al-Shabaab op zijn Koranschool, wat de geloofwaardigheid van zijn verklaring vergroot (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14-15). Bovendien betekent het feit dat verzoeker nooit andere leden van Al-Shabaab in zijn Koranschool heeft gezien, niet dat die er nooit zijn geweest. Hij is alleen van mening dat hij daar toen hij jonger was niet op heeft gelet, maar ook dat de leden van Al-Shabaab niet zodanig gekleed zijn dat zij onmiddellijk herkenbaar zouden zijn als zij naar zijn school zouden komen. Verzoeker heeft het CGVS ook gevraagd of hij de namen van andere door Al-Shabaab gerekruteerde personen moest verstrekken, wat de *protection officer* heeft geweigerd, hoewel verzoeker daarmee de realiteit van zijn verhaal zou kunnen aantonen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17).

Wat ten slotte het feit betreft dat ze hen naar huis hebben laten gaan, is het, gezien de door het CGVS gebruikte bronnen die bevestigen dat Al-Shabaab vaak nieuwe vrijwilligers rekruteert door hen te overtuigen en niet door hen onder dwang te rekruteren, volkomen logisch dat de leden van Al-Shabaab op deze manier hebben gehandeld. Verzoeker vertelde ook dat hij bang was om er met zijn moeder over te praten (NPO, p. 15). Bovendien is het niet gemakkelijk om iemands dorp in zo'n korte tijd te ontvluchten, wat de reden is waarom de leden van Al-Shabaab de kinderen naar huis konden laten terugkeren.

Wat betreft verzoekers verklaringen over zijn familie wijst verzoeker erop dat deze grieven van het CGVS niet doorslaggevend zijn voor zijn asielerzoek aangezien niet wordt betwist dat hij uit Jimbiley afkomstig is. *In fine* gaat het enkel om het risico op rekrutering (en vervolging) door Al-Shabaab indien hij zou terugkeren naar Jimbiley.

Ten tweede is verzoeker van mening dat het gebruik van het woord “*wonen*” tijdens zijn verhoor een verkeerde vertaling was, aangezien hij consequent heeft verklaard dat hij een grootmoeder had die in Mogadishu verbleef, die daar van tijd tot tijd verbleef in het kader van haar medische problemen, zonder te verklaren dat zij in Mogadishu woonde. Verzoeker is niet gevraagd om van meet af aan te geven waar zijn grootmoeder woonde, en hij bevestigt dus dat zij niet in Mogadishu woont, maar daar enkel naartoe gaat voor haar medische behandeling.

Ten derde is het feit dat hij voor zijn aankomst in België geen contact had met zijn moeder niet onlogisch, aangezien hij verklaart dat hij weinig contact heeft met zijn familie, zowel tijdens de migratieroute als sinds hij in België is. Zoals hij heeft uitgelegd, had hij alleen contact met zijn grootmoeder in Griekenland, via de smokkelaar. Aangezien hij ook tijdens zijn migratieroute nagenoeg geen contact had met zijn grootmoeder en haar contacten zeer beperkt waren, heeft hij niet de kans gehad om met zijn moeder te spreken.

Ten vierde stelt verzoeker dat zijn grootmoeder, die bejaard en weduwe is en geen zonen heeft (alleen een dochter, verzoekers moeder), niemand had om haar te vergezellen, zodat zij zonder mannelijke aanwezigheid kon reizen. Verzoeker betreurt eveneens dat het CGVS slechts één bladzijde van de geraadpleegde bron in het administratief dossier heeft overgelegd, waardoor hij niet de mogelijkheid heeft om de volledige bron te controleren en na te gaan of er in het geval van zijn grootmoeder uitzonderingen bestonden op de verplaatsingsbeperkingen voor vrouwen.

Verzoeker vraagt om de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker wijst op de huidige veiligheidssituatie in Hiraan, en meer bepaald in het district Jalalaqsi. Verzoeker verwijst naar Europese rechtspraak. Het CGVS baseert zich op vijf bronnen om de situatie in Hiraan te beoordelen. Verzoeker is evenwel van mening dat het CGVS deze bronnen niet grondig analyseert en dat de veiligheidssituatie in Hiraan, met name in Jalalasgi, bijzonder onstabiel is, ook voor burgers die het slachtoffer van aanvallen zijn. Verzoeker citeert uit landeninformatie.

Ten tweede heeft het CNDA (Frankrijk) de subsidiaire bescherming van een onderdaan van Hiraan erkend, met name op basis van het verslag van de EUAA van februari 2023, waarop ook de bestreden beslissing is gebaseerd. Het CNDA wijst erop dat de regio Hiraan deel uitmaakt van de betwiste gebieden, waar Al-Shabaab nog steeds een sterke machtspositie heeft - een feit dat niet lijkt te worden betwist door het CGVS -, wat leidt tot talrijke aanvallen van Al-Shabaab in deze regio. Verzoeker verwijst naar deze zaak.

Tot slot stelt een betrouwbare bron na het rapport van de EUAA van augustus 2023 dat de situatie in de provincie Hiraan instabiel is. In het rapport staat dat de regio Hiraan het tweede hoogste aantal doden heeft, waarbij wordt uitgelegd dat het aantal incidenten niet correleert met het aantal doden: in Hiraan zijn er minder incidenten, maar ze zijn bijzonder gewelddadig (stuk 3). In conclusie, gelet op de instabiliteit in verzoekers regio van herkomst dient hem derhalve subsidiaire bescherming te worden verleend.

Het CGVS heeft verder geen rekening gehouden met een persoonlijke omstandigheid die specifiek is voor verzoeker, en niet betwistbaar is, namelijk het feit dat hij Somalië ten minste drie jaar geleden heeft verlaten en sindsdien in een Europees land woont. Verzoeker citeert uit een rapport van Asylus. Gelet op deze factoren bestaat het risico dat verzoeker aan ernstige schade wordt onderworpen indien hij naar Somalië terugkeert.

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift het volgende stuk: OFPRA, "*Somalie: Point de situation sécuritaire*" van 28 september 2023.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan

beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

In casu stelt de Raad vast dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn leeftijd. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling in twijfel trekt, benadrukt de Raad dat het resultaat van de medische analyse niet werd betwist. Verzoeker had de mogelijkheid deze beslissing aan te vechten bij de Raad van State. De Raad merkt op dat verzoeker thans in onderhavige procedure geen bewijs voorlegt dat dergelijk beroep is ingediend. Voor de Raad staat de beslissing van de Dienst Voogdij die is genomen ten aanzien van verzoeker dan ook vast. Het feit dat in deze beslissing wordt gesteld dat uit leeftijdsonderzoek blijkt dat verzoeker een minimumleeftijd heeft van 23 jaar, toont wel degelijk aan dat het uitgesloten is dat verzoeker minderjarig zou zijn. Het feit dat verzoeker bovendien na confrontatie met het leeftijdsonderzoek tijdens het persoonlijk onderhoud nog steeds vasthield aan zijn ongeloofwaardig geachte geboortedatum, toont dan ook aan dat verzoeker wel degelijk bewust tracht de Belgische asielinstanties te misleiden. De vaststelling dat verzoeker valse verklaringen heeft afgelegd over zijn werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van zijn nood aan internationale bescherming, is nefast voor verzoekers algehele geloofwaardigheid. De Raad herneemt de volgende correcte en pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing:

“Betreffende uw leeftijd: er moet worden gesteld dat overeenkomstig de beslissing van de dienst Voogdij van 14 januari 2022 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek d.d. 14 januari 2022 reeds meer dan 18 jaar was, u niet kan worden beschouwd als minderjarige. Het besluit van de test luidt als volgt: ‘We kunnen met een redelijke wetenschappelijke zekerheid besluiten dat O. R. R. op datum van 14-01-2022 een leeftijd heeft van zeker ouder dan 18 jaar, waarbij 23.0 jaar een minimumleeftijd is. Waarschijnlijk ligt deze nog hoger.’ De vaststelling dat u zich meermaals onterecht als minderjarige voordoet (registratie 24/10/2022; CGVS notities van het persoonlijk onderhoud (verder NPO), pp. 4-5, 7, 16), ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid in ernstige mate. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. U heeft de verplichting om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus dat u zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van een verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. De vaststelling dat u valse verklaringen heeft afgelegd over uw werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van uw nood aan internationale bescherming, is nefast voor uw algehele geloofwaardigheid. Daarnaast ondermijnt deze verklaring de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen.”

Verder kan de verzoeker niet worden gevolgd waar hij beweert dat zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken na afloop van het interview niet aan hem werden voorgelezen. Uit het administratief dossier blijkt dat het verslag van het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan de verzoeker werd voorgelezen in het Somalisch en dat hij dit voor akkoord heeft ondertekend (CGVS Vragenlijst, stuk 7, p. 2). Gelet hierop stelt de Raad vast dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van hem verwacht wordt dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielprocedure. Bovendien betreffen de vastgestelde tegenstrijdige verklaringen relevante elementen van verzoekers asielrelaas, waardoor redelijkerwijze kon worden verwacht dat verzoeker deze elementen correct weergeeft.

Verzoeker spreekt louter de bevindingen tegen die werden gemaakt op basis van de afgelegde verklaringen bij de DVZ. Hij toont echter niet aan dat zijn relaas hem niet werd voorgelezen. Noch blijkt dat hij het tijdstip van overlijden van zijn vader en de context ervan consistent heeft vermeld doorheen de procedure. Het is

evenmin geloofwaardig dat verzoeker voorhoudt dat het volgen van acht jaar koranschool hetzelfde zou zijn als het derde middelbaar dat verzoeker verklaarde te hebben gevolgd.

De Raad treedt de bestreden beslissing aldus bij in de volgende correcte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier:

“2. Uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS komen op verschillende punten niet overeen met uw eerdere verklaringen tijdens de registratie van uw verzoek om internationale bescherming en bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ):

2.1 Bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming verklaart u dat uw vader overleed op 3 september 2021 (Registratie, 24 december 2021, p. 2).

Bij de DVZ verklaart u hetzelfde (Verklaring DVZ, vraag 13A) en zegt u dat uw vader werd gedood nadat u op 29 augustus 2021 was toegekomen in Mogadishu. Hij was samen met enkele ouders naar Al-Shabaab gegaan en werd samen die ouders gedood (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Echter verandert u uw verklaringen volledig tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS. Daar verklaart u namelijk dat Al-Shabaab naar uw huis is gekomen op de dag van de door u gemiste afspraak tijdens het vrijdaggebed, dat ze uw vader hebben gedood en dat zijn lichaam de volgende ochtend werd gevonden. Uw grootmoeder die in Mogadishu verbleef, werd hierover ingelicht toen u zelf nog onderweg was naar Mogadishu. Wanneer u op 29 augustus 2021 daar toekwam, vertelde uw grootmoeder dat uw vader gedood was (NPO, pp. 17-18). Pas wanneer er u naar die andere ouders wordt gevraagd bevestigd u dat deze tegelijkertijd met uw vader werden gedood (NPO, p. 17). Volgens uw verklaringen zou het moment dat uw vader gedood werd bij de DVZ verkeerd genoteerd zijn. U zou dit pas achteraf bij uw advocaat opgemerkt hebben (NPO, p. 4). Dit is een blote bewering, u heeft immers de verklaring ondertekend ter goedkeuring.

2.2 Bij de registratie van uw verzoek om internationale bescherming verklaart u school te hebben gelopen tot het 3de middelbaar (Registratie, 24 december 2021). Echter verklaart u bij de DVZ en tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u in Somalië nooit naar school bent geweest, enkel naar de Koranschool (Verklaring DVZ, vraag 11; NPO, p. 6). Geconfronteerd met uw eerdere verklaring zegt u tweemaal dat u nooit hebt beweerd naar school te zijn geweest (NPO, p. 6).”

Verzoeker steunt zich ten onrechte op het element dat hij een jonge adolescent was en Al-Shabaab jongeren viseerde van 11-12 tot 17-18 jaar, nu verzoeker minstens 20 jaar oud moet zijn geweest, volgens zijn verklaringen, op het ogenblik dat Al-Shabaab op de koranschool kwam rekruteren. Bovendien kan verzoeker zich niet steunen op zijn lager opgeleid profiel, gelet op de onbetrouwbare verklaringen die hij heeft afgelegd over zijn opleidingsniveau. Verzoeker verwijst verder naar zijn afgelegde verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, maar licht nergens concreet toe hoe deze dan verkeerd werden beoordeeld in de bestreden beslissing.

De bijkomende verklaringen over zijn verklaringen over zijn familie laten geen andere beoordeling toe. Waar verzoeker aanvoert dat het gebruik van het woord “*wonen*” tijdens zijn verhoor een verkeerde vertaling was, wijst de Raad erop dat het niet ernstig is om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische communicatieproblemen of misverstanden tijdens het persoonlijk onderhoud op te werpen. Verzoeker betwist weliswaar de motieven dat zijn verklaringen over zijn familie vaag en niet aannemelijk zijn, maar weerlegt deze niet *in concreto*.

In zoverre verzoeker nog verwijst naar het feit dat hij Somalië ten minste drie jaar geleden heeft verlaten en sindsdien in een Europees land woont, wijst de Raad erop dat op het einde van het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of verzoeker alle redenen heeft kunnen vertellen waarom hij niet meer zou kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst. Verzoeker antwoordde hierop positief, zonder iets te vermelden over zijn verblijf in het Westen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 24). Verzoeker heeft echter de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. Verzoekers vrees om bij een terugkeer naar Somalië problemen te krijgen door zijn verblijf in Europa wordt dan ook ondergraven door het feit dat hij deze vrees niet eerder heeft vermeld gedurende de procedure tot het bekomen van internationale bescherming. Verder blijkt uit de beschikbare landeninformatie geenszins dat louter verzoekers profiel als ‘terugkeerder’ volstaat om aan te nemen dat hij in Somalië dreigt te worden geïsoleerd of te worden vervolgd. Verzoeker dient zijn vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade *in concreto* aannemelijk te maken.

Uit de elementen die voorliggen blijkt geenszins dat verzoekers verblijf en ervaring in Europa hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Somalische samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. Verzoeker was meerderjarig toen hij uit Somalië is vertrokken. Hieruit kan worden afgeleid dat hij in Somalië reeds gevormd

was naar de Somalische waarden en normen. De Raad wijst er verder op dat verzoeker slechts sinds december 2021 in België heeft verbleven in het kader van de asielprocedure, hetgeen niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Somalische maatschappij. Verzoeker spreekt ook nog steeds Somalisch, zo blijkt uit diens persoonlijke onderhoud (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4).

Gelet op wat voorafgaat en gelet op het feit dat verzoeker geen andere dienstige argument bijbrengt die afbreuk kunnen doen aan de overige correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing, worden deze door de Raad integraal overgenomen:

“3. Uw verklaringen over de rekrutering door Al-Shabaab zijn stereotiep, algemeen, niet aannemelijk, noch stroken ze met beschikbare informatie:

3.1 Er moet vastgesteld worden dat u de geschetste gedwongen rekrutering niet aannemelijk maakt. Hoewel het CGVS niet ontkent dat Al-Shabaab mensen onder dwang rekruteert, is dit niet de gebruikelijke rekruteringsstrategie. Al-Shabaab geeft namelijk de voorkeur aan rekrutering via sociale druk van de familie of clan, propaganda, indoctrinatie en financiële beloningen, wat meer loyale en betrouwbare strijders oplevert dan bij gedwongen rekrutering. Bovendien is er in geval van rekrutering door Al-Shabaab meestal sprake van een geleidelijk proces, dan van een gedwongen rekrutering. Rekrutering onder dwang gebeurt vaak in bepaalde omstandigheden (bv. wanneer er een gebrek is aan strijders) en vooral in gebieden die volledig gecontroleerd worden door Al-Shabaab. Hierbij vormen adolescenten de belangrijkste doelgroep (zie informatie administratieve dossier).

3.2 U verklaart dat u vanaf uw 10 jaar tot aan uw vertrek uit Somalië, toen u volgens uw verklaringen 16 jaar was, naar de Koranschool ging (NPO, pp. 6-7). U zegt dat Al-Shabaab-leden naar uw Koranschool zijn gekomen en daar alle leerlingen boven de 15 jaar, waaronder uzelf, gedwongen hebben gerekruteerd (NPO, p. 14). Wanneer u gevraagd wordt welke leeftijden uw medeleerlingen op de Koranschool hadden, antwoordt u dat ze 11 of 12 jaar of ouder waren, tot 17 à 18 jaar (NPO, pp. 15-16). Echter was u volgens de vastgestelde leeftijd reeds ouder dan 20 jaar op het moment van uw vermeende rekrutering (zie punt 1). Hiermee geconfronteerd zegt u dat u die leeftijd niet gelooft en herhaalt u dat u toen 16 jaar was (NPO, p. 16). Niettemin strookt de context van uw vermeende gedwongen rekrutering, namelijk dat u als 16-jarige op de Koranschool werd gerekruteerd door Al-Shabaab, niet met de conclusie van de leeftijdstest. Bijgevolg ondermijnen uw bedrieglijke verklaringen over uw leeftijd ook de geloofwaardigheid van uw volledige asielrelaas. Simpelweg herhalen dat u toen wel degelijk 16 jaar was, is geen dienstig verweer.

3.3 U stelt dat volgens Al-Shabaab iedereen mee moet strijden met hen vanaf ze volwassenheid bereiken, hetgeenvolgens uw verklaring bij een leeftijd van 15 jaar is (NPO, pp. 16-17). U zegt dat er bij u op de Koranschool leerlingen waren tussen ongeveer 11 en 18 jaar (NPO, pp. 15-16). Gevraagd hoe Al-Shabaab leden in uw dorp rekruteerde, antwoordt u dat dat ofwel via de Koranschool ofwel op straat gebeurt. Evenwel verklaart u dat Al-Shabaab uw Koranschool nooit heeft bezocht voorgaand aan uw gedwongen rekrutering (NPO, p. 16). Het is onwaarschijnlijk dat Al-Shabaab, die volgens u de controle had over Jimbiley, iedereen opdraagt om hen te vervoegen vanaf ze de leeftijd van 15 jaar hebben bereikt, maar dat ze nooit eerder naar uw Koranschool kwamen om mensen te rekruteren.

3.4 Het is niet geloofwaardig dat de Al-Shabaab-leden u en 6 medeleerlingen van de Koranschool eerst inlichtenover jullie aanstaande rekrutering van de volgende dag. Het is opmerkelijk dat Al-Shabaab u en uw mede-rekruten een namiddag en avond vrijlaten en naar huis laten gaan om jullie pas de volgende ochtend mee te nemen voor een trainingscursus (NPO, p. 14). Er zou verwacht worden dat indien Al-Shabaab jullie effectief wilde rekruteren, jullie geen kans zouden krijgen om op de vlucht te slaan, hetgeen u heeft gedaan.

4. Uw verklaringen over uw familie zijn vaag en niet aannemelijk:

4.1 U legt vage en onsamenhangende verklaringen af over de woonplaats van uw grootmoeder. Aanvankelijk verklaart u dat uw vader afsprak met de chauffeur die u uit Jimbiley zou helpen vluchten, dat hij u naar uw grootmoeder zou brengen die in Mogadishu woont en dat zij hem zou betalen bij aankomst (NPO, p. 17). Echter verklaart u later dat uw moeder in het huis van uw grootmoeder woont, gelegen net buiten Jimbiley. Gevraagd of uw grootmoeder in Mogadishu of in Jimbiley woont, antwoordt u dat uw grootmoeder enkel in Jimbiley woont en niet in Mogadishu (NPO, p. 18). Ze zou slechts voor de behandeling van haar oog naar Mogadishu gaan maar daar niet verblijven (NPO, pp. 18-19).

4.2 U stelt dat u geen contact hebt gehad met uw moeder gedurende uw reis van Somalië naar België, u hebt haarpas gehoord nadat u hier was aangekomen. Het is merkwaardig dat uw moeder niet op de hoogte zou zijn van uw reis naar België aangezien ze volgens uw verklaringen bij uw grootmoeder in woonde (NPO, p. 18). Onderweg naar België zou u echter enkel contact gehad hebben met uw grootmoeder en pas 6 maanden na uw aankomst in België zou u dan ook uw moeder gesproken hebben (NPO, p. 18).

4.3 Bijkomend is het zeer opmerkelijk dat u verklaart dat uw grootmoeder omwille van medische problemen aanhaar oog vaak naar een ziekenhuis in Mogadishu reisde. U verklaart namelijk dat ze altijd alleen reist, zonder een mannelijk familielid dat haar vergezelt (NPO, pp. 17-18). U verklaart dat ze door een chauffeur van Jimbiley naar het ziekenhuis wordt gebracht. Gevraagd of vrouwen alleen mochten reizen van

Al-Shabaab zegt u dat oude vrouwen dat wel mogen, dat uw grootvader lang geleden is overleden en uw grootmoeder niemand had om haar te vergezellen (NPO, p. 19). Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat het in Al-Shabaab-gebied niet is toegestaan voor vrouwen om het huis te verlaten zonder een mannelijke begeleider, en dat ze niet vrij mogen omgaan met mannen in de publieke ruimte (zie informatie administratief dossier).

5. Tenslotte getuigt het feit dat u verschillende Europese landen doorkruiste, zoals Griekenland en Spanje, zonder er bescherming aan te vragen van een gedrag dat onverenigbaar is met uw verklaarde dringende nood aan internationale bescherming. Bovendien maakte u hierbij gebruik van valse documenten (zie administratief dossier). Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden aangenomen dat hij zo snel mogelijk na aankomst in Europa een asielaanvraag indient. Dat u naliert dit te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in uwen hoofde en vormt overeenkomstig artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor uw algehele geloofwaardigheid.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

Op het einde van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS haalde uw advocaat Meester Laurent aan dat het mogelijks verwarrend is voor u om vragen te beantwoorden van twee personen doorheen het interview (NPO, p. 23). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt echter niet dat u omwille hiervan verhinderd was om volwaardige verklaringen af te leggen. U verklaart op het einde van het persoonlijk onderhoud bovendien dat u alle vragen goed hebt begrepen (NPO, p. 23). Er kan dus worden geconcludeerd dat u alle elementen van uw asielrelaas op dienstige wijze hebt kunnen toelichten en kenbaar maken, zoals de wet dit voorschrijft."

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, neemt de Raad de vaststellingen van de bestreden beslissing hieromtrent integraal over. De door verzoeker aangehaalde bronnen, een arrest van het CNDA (Frankrijk), een rapport van OFPRA en Asylas, kunnen het beeld dat naar voren komt in de bestreden beslissing niet doorprikken, maar bevestigen dit. Verzoeker steunt zich op dit punt overigens eveneens op de COI Focus "Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten" van Cedoca van december 2023 en het EUAA-rapport "Country Guidance Somalia" van augustus 2023 "Query: Somalia Security Situation update" van mei 2023 en "Somalia Security Situation" van februari 2023.

Verzoekers beweerde verblijf in het Westen, gelet op bovenstaande analyse, kan niet worden aangenomen als een persoonlijke omstandigheid die een verhoogd risico oplevert om slachtoffer te worden van het willekeurig geweld in Hiraan. Verzoeker laat dit na *in concreto* aan te tonen. Er zijn geen andere persoonlijke omstandigheden aan de orde.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig april tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP